

רע"פ 5431/21 - מוחמד בדארנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5431/21 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוחמד בדארנה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ג 34021-05-21 מיום 15.6.2021 שניתן על ידי השופט העמית י' גריל והשופטים ע' ורבנר ו-מ' דאוד; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד חיים אייזנקוט

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט העמית י' גריל והשופטים ע' ורבנר ו-מ' דאוד) בעפ"ג 34021-05-21, מיום 15.6.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (השופט ג' טנוס) בת"פ 18680-06-19, מיום 7.4.2021.
- המבקש הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, אשר ייחס לו עבירה של רכישת והחזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- כמתואר בכתב האישום, במהלך חיפוש שנערך בידי שוטרים, מכוח צו שיפוטי, בעסק השייך למשפחת המבקש ביישוב ס'חנין, נמצא מוסלק בחדרו של המבקש, מאחורי דלת רב בריח אטומה ונעולה, מטען חבלה מאולתר שמסוגל להזיק לאדם, במשקל 74.1 גרם חומרי נפץ הכולל פתילים להשהיה וזמין לשימוש מידי.

3. בגזר דינו שקל בית משפט השלום את הפגיעה הפוטנציאלית הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין בשלום הציבור ובביטחונו, בפרט בנשק מסוג מטען חבלה, אשר בדרך כלל אינו מוחזק להגנה עצמית אלא אך "זריעת הרס חסר אבחנה"; את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של החזקת נשק מסוג מטעני חבלה; וכן את נסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה כי מטען החבלה אמנם היה מאולתר, כך שפוטנציאל הנזק שלו נמוך יחסית בהשוואה לכלי נשק אחרים, אך מדובר בנשק שמטבעו "תוקפני ועברייני".

בתוך כך, התייחס בית משפט השלום גם לגרסאות השונות שמסר המבקש בפני שירות המבחן באשר לנסיבות שהביאו אותו להחזיק במטען החבלה המאולתר, בציינו את ההסבר האחרון שמסר המבקש, עליו ביקש להסתמך בא כוחו, ולפיו רכש את מטען החבלה על מנת לעשות בו שימוש כאוהד במשחקי כדורגל, ולא על מנת לפגוע באחרים. בית משפט השלום קבע כי התנהגות המבקשת מלמדת על "תכנון מראש של מהלך הדברים" וכי הרכישה וההחזקה של המטען נעשתה מתוך "בחירה מודעת ויזומה למעשיו".

בנסיבות חמורות אלו, נקבע כי אין מקום לביטול הרשעתו. לצד זאת, נשקלו לזכות המבקש עברו הפלילי הדל, הכולל הרשעה אחת בלבד בעבירה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965; הודאתו במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, שלא במסגרת הסדר טיעון; אורח חייו הנורמטיבי, תוך שמירה על רצף תעסוקתי; והבעת החרטה על המעשים שביצע.

לאור נסיבותיו האישיות, קבע בית משפט השלום את עונש המבקש ברף התחתון של מתחם העונש שנקבע בעניינו וגזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יורשע בעבירת נשק מסוג פשע, למשך 3 שנים; וכן 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יורשע בעבירת נשק מסוג עוון, למשך 3 שנים.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי, נדחה.

בפסק דינו בית המשפט המחוזי הדגיש את הסכנה הטמונה בהחזקת נשק שלא כדין, ובפרט את הסכנה הצפונה בהפעלת מטען חבלה מאולתר במהלך משחק כדורגל, אף אם כוונת המבקש הייתה "רק לעשות רעש" בלבד. עוד צוין, כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת ומגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק, לא נפל פגם במסקנת בית משפט השלום להטיל על המבקש עונש מאסר בפועל; וכי, בשים לב לחומרת נסיבות ביצוע העבירה, צדק בית משפט השלום בקובעו כי אין מקום לביטול הרשעת המבקש.

5. מכאן הבקשה שלפניי, אשר יחד עמה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר על המבקש.

במסגרת הבקשה נטען כי בית משפט השלום לא שקל כדבעי את הליך השיקום של המבקש והמלצותיו החיוביות של שירות המבחן; כי בית משפט השלום שגה בהסיקו אודות נסיבות ביצוע העבירה מהאמור בתסקיר שירות המבחן; וכי בית המשפט המחוזי לא התייחס בפסק דינו לתסקיר המשלים שהוגש לעיונו.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר קיים חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני. זאת ועוד, רשות לערער על חומרת העונש בלבד, לא תינתן אלא במקרים שבהם העונש סוטה במידה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (רע"פ 3619/21 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (26.5.2021)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

אמנם יש לייחס להמלצות שירות המבחן חשיבות רבה, אך ההכרעה הסופית בדבר העונש נתונה כידוע לבית המשפט, אשר נדרש לאזן בין שיקולי הענישה השונים. בהקשר זה, נפסק לא אחת כי "שיקולי שיקום אינם חזות הכל", ולצידם ניצבים שיקולי ענישה נוספים, בכלל זה שמירה על ביטחון הציבור, הרתעת הרבים והיחיד וגמול (רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל(25.8.2020); רע"פ 4079/21 פלוני נ' מדינת ישראל(20.6.2021)).

במקרה דנן, בצדק רב העניקו שתי הערכאות הקודמות משקל רב לסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק בכלל. אף לא מצאתי כי יש בטענות המבקש אודות הנסיבות בגינן החזיק במטען החבלה המאולתר, כדי להוות שיקול לקולא בגזירת עונשו.

אני מקבל את עמדת בית המשפט המחוזי כי המבקש החזיק בחדרו במטען חבלה מאולתר, אשר יש בו כדי לפגוע ולהזיק לאדם. אף אם התכוון לעשות בו שימוש "כדי לעשות רע" בלבד, הפעלת מטען החבלה המאולתר במגרש כדורגל הומה אדם יכול היה להוביל לתוצאות הרוג אסון ולגבות מחירים כבדים בגוף ובנפש. כפי שציינתי לא פעם, יש להוקיע את תופעת האלימות בכלל, והשימוש בנשק חם בפרט. על כן, יש להטיל ענישה מוחשית ומרתיעה, אשר יש בה להבהיר לכל בר דעת כי כלי נשק, על כל סוגיהם, לא נועדו למשחק ולשעשוע (רע"פ 4065/18 איאסו נ' מדינת ישראל(30.8.2018)).

כמו כן, אני סבור כי העונש שהוטל על המבקש חורג סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת, שעה שבית משפט השלום הלך כברת דרך עם המבקש וגזר עליו עונש בתחתית מתחם הענישה שנקבע בעניינו.

7. הבקשה נדחית אפוא, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

לפנים משורת הדין, אני מאפשר למבקש שהות נוספת לצורך התארגנות בטרם יתייצב לעונש המאסר בפועל.

המבקש יתייצבאפוא לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 22.8.2021 עד השעה 10:00 בבית המאסרקישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ג' באלול התשפ"א (11.8.2021).

ש ו פ ט